

HUMANOTECA

UNA MANERA DE PARLAR

Biològicament hi ha alguna cosa que ens fa semblants en quan a la virulència (del Covid), en l'organisme, que és una cosa que ens ha unit molt (en referència als ciutadans sud americans).

Ho tinc molt clar, s'anomena coronavirus19, perquè és coronavirus, desembre del 2019.

El Covid ha arribat de manera molt controlada demostrant que tenim la millor sanitat d'Espanya.

No es va acabar amb el diàleg amb el nazisme (sobre Catalunya).

Els embotellaments són un senyal d'identitat de Madrid.

Que un concebido NO NACIDO, sea considerado como un miembro más de la unidad familiar de manera que se le tenga

en cuenta para expedir el título de familia numerosa o solicitar plaza escolar. IMPOSSIBLE TRADUCCIÓN I COMPRENSIÓ.

No ens plantegem arruïnar els comerços ni segrestar als seus propietaris mentre uns xaves (niñatos) van cremant els carrers.

Espanya me'n deu una, hem tret a Pablo Iglesias de la Moncloa.

Que nos llamen fascistas es que vamos por el buen camino.

No lo he pensado, no lo tengo claro.

Paraules expulsades per la boca de la Presidenta de la Comunitat de Madrid, doña Isabel Díaz Ayuso. Olé pels que la van votar.

ÚLTIMA HORA

LAURA POTEKIN

Ja veus com avança, vent de popa, a tota faldilla, la Laura arriba al faristol. Acaba de ser nomenada Presidenta del Parlament català. Tota ella és força, impuls, determinació. Ha d'arribar a port i vol arribar-hi aviat. S'han acabat les mariconades. La Laura ens farà independents, republicans i del partit que ella vulgui. La Laura és molta Laura.

La tribuna queda petita, l'hemicicle –que aquesta vegada és com una gran plaça tancada- queda petita, els diputats

queden petits, als de VOX ni se'ls veu allà al galliner. I diu la Laura: compliré els mandats del poble. Ja l'hem cagat.

A Madrid, les forces estatals que, apart d'uns pobres polítics inclou banca, empresa, jurisprudència, exercit i església fan un bot de la cadira. A qui se l'hi acut prometre el que vol el poble? I a més, al poble català? Les clavegueres que estaven en període de sanejament perquè ja no hi cabia ni

una merda més, tornen a posar-se en marxa. Estratègies, descrèdits, falses notícies, accelerament de judicis pendents, tot serveix. Amb la finor que els caracteritza en diuen "Operación Tia". Ja està en marxa.

La Laura ho veu venir. Sap que l'enemic, alguns del propi partit, preparen l'atac, però de moment (han passat pocs dies) es manté ferma i fa bonic d'escoltar: Independència i república.

D'aquí a no gaire, mentre Catalunya segueix monàrquica i espanyola, la Laura haurà desaparegut. Potser podrem trobar-la a la presó, o a l'exili, o simplement a casa, desenganyada.

Serà el moment en que, aprofitant el parèntesi, l'estat tornarà a tancar la claveguera per fer una neteja ràpida. No fos el cas que algun fill de la Laura torni a prometre fer cas al poble.

